

U Z N E S E N I E

Najvyšší soud Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2011, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného **J. Č.**, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 3 Ntc 6/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného **J. Č.** **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. októbra 2010, sp. zn. 3 Ntc 6/2010, podľa § 515 ods. 2 písm. d/ Tr. por. rozhodol o uznaní rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 4, zo dňa 10. januára 2006, sp. zn. 6 T 100/2005, ktorým bol odsúdený **J. Č.** uznaný vinným z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so stanovením skúšobnej doby na 20 mesiacov, pričom uznesením Obvodného súdu pre Prahu 4, sp. zn. 6 T 100/2005, zo dňa 28. mája 2008, právoplatným dňa 24. júla 2008 v spojení s uznesením Mestského súdu pre Prahu 4, sp. zn. 9 To 312/2008, zo dňa 24. júla 2008, bolo rozhodnuté, že odsúdený **J. Č.** trest vykoná a podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na jeho výkon bol zaradený do väznice s dozorom.

Krajský súd rozhodol, že vyššie uvedené rozhodnutia sa uznávajú tak, že odsúdenému sa ukladá trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený J. Č.. Podstata dôvodov jeho odvolania spočívala v tom, že sa domáhal, aby bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušený, a aby bola vec postúpená Krajskému súdu v Prešove, keďže v súčasnej dobe býva v obvode tohto súdu. Odsudzujúce rozhodnutie súdov Českej republiky považuje za nezákonné. Príslušnému krajskému súdu predloží potvrdenia o tom, že sa trestného činu zanedbania povinnej výživy nedopustil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd rozhodol na základe riadne zisteného skutkového stavu veci a v plnom súlade so zákonom, pričom odvolací súd sa stotožnil aj s právnou argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené, ako nedôvodné, nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že do 31. decembra 2010 bol prihlásený k prechodnému pobytu v Bratislave, V. H. X. (oznámenie registra obyvateľov SR zo dňa 23. júna 2010, č.l. X.). V čase podania návrhu Ministerstva spravodlivosti SR, ako aj v čase rozhodnutia krajského súdu nebola zrejماً žiadna iná adresa pobytu odsúdeného, ako vyššie uvedená adresa jeho prechodného pobytu v Bratislave. Na konanie o návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia bol teda v danom prípade príslušný Krajský súd v Bratislave.

Rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 515 a nasl. Trestného poriadku a príslušnej medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 516 ods. 1 písm. a/ Tr. por. cudzie rozhodnutie sa uzná na území Slovenskej republiky, ak medzinárodná zmluva obsahuje možnosť alebo povinnosť uznávania alebo výkonu cudzích rozhodnutí.

Medzinárodnými zmluvami upravujúcimi otázky právnej pomoci v oblasti odovzdávania odsúdených osôb, sú Dohovor o odovzdávaní odsúdených osôb uverejnený pod číslom 553/1992 Zb. a Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou

o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach publikovaná pod číslom 193/1993 Z.z.

Podľa čl. 31 vyššie citovanej bilaterálnej zmluvy o právnej pomoci sa štátni občania jednej zmluvnej strany odsúdení na trest odňatia slobody na území druhej zmluvnej strany odovzdávajú na výkon trestu odňatia slobody na územie zmluvnej strany, ktorej sú štátnymi občanmi.

Z citovaného ustanovenia medzinárodnej zmluvy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v Českej republike, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 515 a § 516 ods. 1 písm. a/ až písm. i/ Tr. por., nemôže konať inak, než na základe žiadosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, cudzie rozhodnutie uznať.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného J. Č. irelevantné a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného zamietol, ako nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 23. februára 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová